

Scrisoare Duhovnicescã

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

Anul XIV, Nr.12 (177) / 2011

BULETIN DE INFORMAȚII

Decembrie 2011

PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI IUBIREA LUI DUMNEZEU

**„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”
(Ioan 3, 16).**

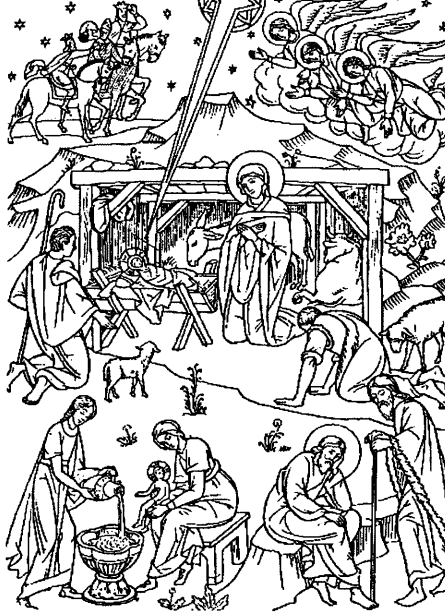
Preacucernici Părinți, iubiți credincioși,

Mulțumim Bunului Dumnezeu că ne-a învrednicit să ajungem cu pace și sănătate la marele Praznic al Nașterii după trup a Fiului Său, Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Îi mulțumim pentru toate câte ne-a dat să trăim și în anul acesta, pentru cele bune și pentru cele mai puțin bune sau chiar rele. Îi mulțumim așadar pentru bucuriile și împlinirile de care am avut parte, ca și pentru încercările și neîmplinirile vieții. Știm cu toți că viața omului pe pământ este împreunată cu bucurii și împliniri, dar și cu necazuri și suferințe. Omul credincios știe să pună bucuriile pe seama lui Dumnezeu, iar necazurile și suferințele pe seama păcatelor sale. Astfel el își păstrează întotdeauna echilibrul sufletesc: bucuriile și reușitele vieții nu-l fac să se mândrească și să se îndepărteze de Dumnezeu, după cum necazurile și încercările dureroase nu-l descurajează, ci mai degrabă îl apropie de Dumnezeu de la Care primește putere și curaj să treacă peste ele.

Rugăciunile și cântările Bisericii, ca și minunatele Colinde de Crăciun ne umplu astăzi inima de bucurie, căci, iată, Dumnezeu, din iubire de oameni, a trimis pe Fiul Său în lume: „să se nască și să crească, să ne mântuiască”. Prin Nașterea Domnului în Betleem, Dumnezeu coboară pe pământ, se face om și rămâne om pentru veșnicie pentru ca să ne mântuiască nu de la distanță, din înălțimea cerului, ci de pe pământ, prin împreuna petrecere cu oamenii, prin învățătura și faptele Sale minunate și, mai ales, prin Moartea și Învierea Sa.

În Biserică, vorbim mereu de „mântuire” și ne rugăm la fiecare slujbă „pentru mântuirea sufletelor noastre”. Dar ce înțelegem cu adevărat prin „mântuire”?

„SLAVĂ ÎNTRU CEI DE SUS LUI DUMNEZEU ȘI PE PĂMÎNT: PAȘCĂ, ÎNTRU OAMENI BUNĂVOIRE!” - SF. CV. LUCĂ, II, 14.

„Mântuirea” înseamnă eliberarea de puterea celui rău, eliberarea de stăpânirea păcatelor, eliberarea de osânda iadului și dobândirea vieții celei veșnice în Rai sau în Împărăția lui Dumnezeu. Mântuirea înseamnă, de asemenea, eliberarea de boli, de suferințe și de necazuri care vin asupra omului datorită păcatelor lui. Dumnezeu ne mântuiește sau ne eliberează de relele câte vin asupra noastră dacă ne întorcem de la viața păcătoasă prin lacrimi de pocăință, dacă ne spovedim regulat și ne împărtășim cu Trupul și Sângele Domnului, iar la sfârșitul vieții ne primește în Rai. Dumnezeu a venit pe pământ ca să fie aproape de noi, să se facă una cu noi în rugăciune și în suferință, să ne ușureze de povara păcatelor, a necazurilor și a ispitelor și să ne dea libertatea lăuntrică și pacea

inimii după care suspină tot omul. Mântuitorul Iisus Hristos este și astăzi tot atât de prezent în viața omului credincios ca și acum 2000 de ani când a trăit pe pământ. Puțini au fost cei ce L-au recunoscut atunci ca Fiul lui Dumnezeu, puțini sunt și astăzi cei care cred în El cu adevărat, care țin legătura strânsă cu Biserica întemeiată de El pentru a împărtași oamenilor harul Său mântuitor, puțini sunt cei care se roagă, postesc și se străduiesc să ducă o viață simplă și curată, vrednică de numele de creștin pe care-l purtăm toți.

Tocmai de aceea astăzi foarte mulți creștini sunt indiferenți față de propria lor mântuire, iar noi care păstrăm totuși legătura cu Biserica suntem adesea „câldicei” în credință, adică nici fierbinți, nici reci cu totul (Ap. 3,15). Aceasta înseamnă că nu suntem aprinși de iubirea lui Dumnezeu, adică de iubirea curată, dezinteresată, gratuită, de iubirea care acceptă suferința și rabdă îndelung. Căci iubirea se probează și se căleşte prin focul suferinței pentru cel iubit. Dacă nu știi să suferi, dacă nu ai răbdare în suferință înseamnă că nu iubești cu adevărat. Iubirea lui Dumnezeu este împreunată cu jertfa, cu suferința care însă duce la biruință.

Nu ni-L putem imagina pe Mântuitorul născându-Se într-un palat, cu servitori în jurul Său, trăind o viață îmbelșugată sau căutând plăcerea proprie, fugind de greutățile vieții sau ocolindu-i pe oamenii săraci, bolnavi sau stăpâniți de duhuri necurate.

Dimpotrivă, Dumnezeu S-a născut într-o iesle, a trăit în cea mai mare simplitate - adesea nu avea unde Să-și plece capul - a cutreierat orașele și satele Palestinei, învățându-i pe oameni voia lui Dumnezeu, le-a venit în ajutor, i-a mângâiat și vindecat, iar în cele din urmă a acceptat de bună voie moartea pe cruce prin care a

mântuit lumea. Toate le-a făcut Domnul din iubire nesfârșită față de noi oamenii.

„Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca viața lui să și-o pună pentru semenii săi” (Ioan 15, 13).

Spre deosebire de iubirea jertfelnică a Mântuitorului, iubirea noastră este ade-sea o iubire pătimășă, egoistă, care fuge de suferință și urmărește doar plăcerea și binele personal, nu și binele semenilor; o iubire deci îndreptată mai mult spre lucrurile lumii acesteia decât spre Dumnezeu.

O astfel de iubire este cu atât mai mult împreună cu suferința, drept consecință a păcatelor. Oricât ne-am strădui să fugim de suferință, mai devreme sau mai târziu, dăm peste ea și nu avem ce face decât s-o acceptăm și s-o punem pe seama păcatelor noastre. Dar dacă suferința nu poate fi evitată, ea poate fi totuși transformată prin credință și răbdare. Și, mai cu seamă, prin schimbarea vieții, dacă vrem ca suferința să fie mântuitoare, adică să ne conducă, încetul cu încetul, la eliberarea de eul nostru egoist pentru a ne lăsa cu totul în mâinile lui Dumnezeu. Altfel suferim în zadar. *„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”.*

lubiți credincioși,

Sfinții Părinți ai Bisericii ne spun că venirea lui Dumnezeu în lume prin întruparea Fiului Său, Domnul nostru Iisus Hristos, înseamnă înnoirea creației sau a doua creație a lumii. Dumnezeu recrează lumea prin aceea că devine El însuși om, ia asupra Sa păcatele oamenilor și le ispășește în locul lor prin Patimile, Moartea și Învierea Sa. Astfel El eliberează pe oameni de osânda morții veșnice și le deschide porțile raiului din care au fost alungați primii oameni după căderea în păcat. Acest adevăr este exprimat de colinda care spune: *„Raiul cel închis, azi iar s-a deschis și strămoșii iară prin Sfânta Fecioară iar s-au înnoit”.* Prin Nașterea Sa, Dumnezeu ne cheamă pe toți să ne înnoim viața prin credință și prin dragoste jertfelnică.

Sfântul Apostol Pavel ne spune: *„...dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi” (2 Cor 5, 17).*

Nu putem să fim creștini, adică ucenici ai lui Hristos, dacă trăim ca și necreștinii sau, în multe privințe, mai rău

chiar decât aceștia. Mântuitorul ne avertizează, zicând: *„Nimeni nu poate să slujească la doi domni...nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona” (cf. Mt 6, 24).* Mamona însemnând aici goana după bani și după bunurile acestei lumi, căutarea plăcerilor senzuale, închiderea în orizontul acestei lumi și uitarea destinului nostru veșnic pentru care am fost creați de Dumnezeu. Trebuie să ne aducem mereu aminte că Dumnezeu ne-a creat pentru veșnicie, nu doar pentru viața aceasta atât de scurtă și înșelătoare. Iar dacă uităm de Dumnezeu și de Biserica Sa, o să suferim tocmai pentru că nu trăim după cum a rânduit Dumnezeu să trăiască omul, adică cu credință și cu dragoste, cu rugăciune și înfrânare, urmărind în toate creșterea sa duhovnicească și sfințirea vieții. Sfântul Apostol Pavel se ruga pentru credincioșii din Tesalonic ca: *„Dumnezeul păcii să vă sfințească pe voi desăvârșit și duhul vostru și sufletul și trupul păzească-se întru întregime, fără prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos” (1 Tes 5, 23).*

Să nu uităm că toate bolile, în primul rând cele psihice, au un substrat spiritual, toate își au rădăcina în lipsa de armonie a puterilor noastre lăuntrice care se concentrează în inimă. Numai rugăciunea curată și dragostea jertfelnică pot ține în armonie puterile noastre lăuntrice.

Dacă neglijăm rugăciunea sau ne rugăm superficial, numai cu buzele nu și cu inima, dacă ne împrăștiem prea mult în lucrurile lumii acesteia, dacă avem prea multe pretenții și dorințe, dacă nu avem dragoste curată și răbdare, dacă trăim în păcate, fără să ne spovedim și fără să ne pocăim, toate acestea ne duc treptat la o stare de nemulțumire care ne distruge personalitatea lăuntrică. De aici încep toate bolile, pe care nu le vom putea depăși decât în măsura în care ne angajăm cu credință și cu multă răbdare să ne corectăm felul de a trăi, sub povățuirea unui duhovnic.

lubiți credincioși,

Deși viața noastră nu este deloc ușoară, chiar și a aceluia care par fericiți pentru că au de toate, totuși ca și creștini nu trebuie să ne pierdem niciodată dragostea de viață și curajul de a lupta împotriva greutăților, bolilor și ispitelor câte pot veni asupra noastră. Mântuitorul Iisus Hristos ne încurajează zicând: *„În lume necazuri*

veți avea, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16, 33). Ceea ce este foarte important în viața noastră de zi cu zi este ca fiecare necaz și fiecare problemă cu care ne confruntăm să le punem mai întâi în fața lui Dumnezeu - așa precum copilul la durere fuge în brațele mamei - și să-L rugăm, cu inima înfrântă și smerită, să le ia El asupra Sa și să le rezolve precum știe El că este bine pentru noi. Iar Dumnezeu, Care *„toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc pe El” (Rom 8, 28)*, nu va întârzia să ne dea putere și curaj să trecem peste toate. Un singur lucru cere Dumnezeu de la noi: să nu ne tulburăm oricât de greu ar fi necazul și să avem nădejde și răbdare. Căci prin răbdare și nădejde toate le biruim.

Mă bucur să vă împărtășesc tuturor bucuria credincioșilor din Mannheim care și-au terminat de construit biserica, urmând ca să fie dotată cu iconostas și amenajată ca să se poată sluji în ea. De asemenea bucuria credincioșilor din Berlin care au ajuns cu construcția bisericii la turnul central. Atât la Mannheim, cât și la Berlin a fost nevoie de un credit substanțial din bancă (340.000, respectiv 200.000 de Euro) pentru a se putea realiza lucrările de până acum. La München, după punerea pietrei de temelie pentru viitoarea biserică și mănăstire de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, urmează să fie achitat în întregime terenul și să se înceapă efectiv lucrările de construcție. Vă pun tuturor la inimă să ajutați după putință la realizarea acestor locașuri sfinte în care se va preaslăvi Dumnezeu și se vor înălța rugăciuni la fiecare Sfântă Liturgie pentru ctitorii lor. Toți putem fi ctitori cu puținul nostru ajutor!

Mă rog Bunului Dumnezeu, *„de la Care vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit” (Iac 1, 17)*, să vă binecuvânteze pe toți, să vă dăruiască inimă bună, sănătate, dragoste și înțelegere în familie, dragoste și armonie în parohiile de care țineți fiecare, să vă izbăvească de vrăjmașii văzuți și nevăzuți și să vă îndestuleze cu toate câte vă sunt de folos ca să puteți ajuta și pe alții.

Sărbători ferice și La mulți ani!

Al vostru de tot binele doritor și rugător către Domnul Cel născut în Peștera Betleemului,

+ Serafim

Arhiepiscop și Mitropolit

Hirtenwort der Orthodoxen Bischofskonferenz in Deutschland zum Religionsunterricht

Liebe Väter,
Brüder und Schwestern!

**"Lasst die Kinder und wehret ihnen
nicht, zu mir zu kommen!" (Mt 19, 14)**

In einer Angelegenheit, die uns sehr am Herzen liegt und für die Zukunft unserer Kirche in diesem Land von eminenter Bedeutung ist, wenden wir orthodoxen Bischöfe Deutschlands uns heute in einem gemeinsamen Hirtenwort an Sie, liebe orthodoxe Christen und Christinnen in Deutschland. Zu den Sorgen, die uns als Oberhirten der Orthodoxen Kirche in Deutschland aufgetragen sind, gehört jene um die Weitergabe unseres heiligen Glaubens an die kommenden Generationen:

Die religiöse Erziehung der Kinder und Jugendlichen stellt gerade in der Diaspora Situation unserer Gemeinden ein Feld von besonderer Wichtigkeit dar, allerdings oft auch ein steinigtes Feld.

Wir sehen mit Besorgnis, wie etliche jüngere Glieder der Kirche ohne die notwendige religiöse Unterweisung aufwachsen, die ihnen hilft, den Glauben ihrer Väter und Mütter zu bewahren und ihn später einmal auch an ihre Kinder weiterzugeben. Für uns Bischöfe ist es sehr beunruhigend, dass der schulische orthodoxe Religionsunterricht bislang nur einen relativ geringen Teil der orthodoxen Schülerinnen und Schüler in Deutschland erreicht.

Wir sind Mitbürger in diesem Land geworden, und wir sind es gerne: Als solche tragen wir gemeinsam mit den staatlichen Institutionen Deutschlands die Verantwortung dafür, dass unsere Kinder und heranwachsenden Jugendlichen in die hiesige Gesellschaft integriert werden und zugleich ihre eigene orthodoxe religiöse Identität nicht verlieren; dies ist eine wichtige Aufgabe des staatlichen Religionsunterrichtes, der in qualitativer und quantitativer Hinsicht dem der anderen Kirchen und Religionsgemeinschaften entspricht. Dabei dürfen wir mit Freude feststellen, dass von Seiten der zu-

ständigen staatlichen Stellen unser Anliegen in der letzten Zeit eine positive Würdigung erfährt.

So haben bislang bereits vier Bundesländer den orthodoxen Religionsunterricht an allgemeinbildenden staatlichen Schulen offiziell eingerichtet, nämlich Nordrhein-Westfalen, Bayern, Niedersachsen und Hessen, also die Bundesländer mit dem größten Anteil orthodoxer Gemeinden und Gläubigen in Deutschland. Auch die Länder Rheinland-Pfalz und Baden-Württemberg, mit denen wir in Verhandlung stehen, zeigen sich prinzipiell bereit, den orthodoxen Religionsunterricht einzuführen.

Inzwischen können wir auch mit Freude feststellen, dass sich Möglichkeiten zur Ausbildung von Religionslehrern aus allen orthodoxen Nationen, die in Deutschland leben, bieten, und zwar von solchen Lehrerinnen und Lehrern, die in diesem Lande ausgebildet werden, die die Situation der Orthodoxen Kirche in Deutschland verstehen und auch die Lebenswirklichkeit ihrer Schülerinnen und Schüler gut kennen. Solche Möglichkeiten gibt es an der Universität München wie auch an der Universität Münster.

Doch auch in den genannten Bundesländern sind wir noch weit entfernt von einem flächendeckenden Angebot orthodoxen schulischen Religionsunterrichtes, vor allem, weil eine entsprechende positive Resonanz aus den Gemeinden fehlt und an zu wenigen Orten die Einrichtung des Unterrichtes eingefordert wird. Dies gilt umso mehr, als in einigen Bundesländern staatlicherseits die notwendigen statistischen Grundlagen bislang noch nicht vorhanden sind.

Wir dürfen hier nicht nur auf den Staat verweisen und allein von ihm Lösungen erwarten: Im Blick auf die religiöse Bildung unserer Kinder sind der volle Einsatz und das Engagement aller orthodoxen Christen in Deutschland gefordert. Es ist hohe Zeit, hier zu handeln, sonst besteht die Gefahr, dass eine Generation von jungen orthodoxen Christen heranwächst, die ihrem Glauben bzw. dem der Eltern immer mehr entfremdet wird. Es ist unbestritten, dass neben der Gemeindekatechese dem Reli-

gionsunterricht im deutschen Schulsystem eine wesentliche Funktion zur Wertevermittlung zukommt.

Wir können auf den schulischen orthodoxen Religionsunterricht nicht verzichten, wenn wir erreichen wollen, dass unsere Kinder und Jugendlichen der Kirche und dem Glauben nicht verloren gehen bzw. sie auf eine folkloristische Besonderheit ihrer nationalen Herkunft reduzieren.

Bei dieser Aufgabe sind wir wesentlich auf die Mitarbeit der Pfarrer und Eltern, also auf Ihre Unterstützung angewiesen:

- *Nutzen wir die Möglichkeit, dass unsere Kinder durch den schulischen orthodoxen Religionsunterricht den orthodoxen Glauben, den Glauben ihrer Väter und Mütter, besser kennen lernen und weiter in ihn hineinwachsen!*
- *Bestehen Sie darauf, dass ihr Kind orthodoxen Religionsunterricht in seiner Schule erhält!*
- *Informieren Sie andere orthodoxe Eltern darüber, dass diese Möglichkeit besteht und unbedingt genutzt werden sollte!*
- *Seien Sie bereit, bei der Organisation des Unterrichtes mitzuhelfen und Ihre Kinder dann auch zu diesem Unterricht zu bringen!*

Nur wenn es uns gelingt, der heranwachsenden orthodoxen Generation in Deutschland aus dem gelebten orthodoxen Glauben und der genuinen orthodoxen Tradition heraus das notwendige Rüstzeug mitzugeben, das ihr einerseits die Integration in die Gesellschaft dieses Landes und ein tatkräftiges Mitgestalten ermöglicht, sie andererseits aber vor einer Assimilierung an eine immer mehr dem christlichen Glauben sich entfremdende Umgebung bewahrt, können wir hoffnungsvoll in die Zukunft der Orthodoxen Kirche in Deutschland blicken zur Ehre Gottes, des Vaters, des Sohnes und des Heiligen Geistes.

*Verabschiedet bei der
Herbstvollversammlung der
Orthodoxen Bischofskonferenz,
12. Nov. 2011 in Berlin.*

Ajutați-i pe copiii dumneavoastră să descopere adevărata dragoste de Dumnezeu:

- Rugându-vă împreună atunci când luați masa, precum și seara, înainte de culcare, lăsând ca fiecare să rostească rugăciunea lui preferată și intenția sa specială;
- Aranjând un mic colț de rugăciune, unde să se găsească Sf. Scriptură, o icoană, cartea de rugăciuni, o lumânare, sau alte obiecte de cult, fără a-l încălca prea mult; cereți-le concursul atunci când îl realizați;

INFORMAȚII

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

- 2 nov.**- primește la Reședința Mitropolitană din Nürnberg pe ÎPS Mitropolit Teofan al Moldovei și Bucovinei.
- 5 nov.**- împreună cu ÎPS Mitropolit Teofan și un grup de preoți săvârșește slujba Parastasului în Niederbühl (Rastatt) pentru soldații români prizonieri din primul război mondial. Seara, săvârșește Vecernia în Capela Stourza din Baden-Baden și ține un cuvânt de învățătură.
- 6 nov.**- slujește Sf. Liturgie în Capela Stourza împreună cu IPS Mitropolit Teofan (Iași) și Iosif (Paris) și predică. Săvârșește slujba Parastasului în cripta Capellei, alături de membrii descendenței ai familiei Stourza. Participă la dezvelirea bustului Principelui Mihael Stourza așezat lângă Capelă. Seara, vizitează împreună cu IPS Părinți Mitropoliti noua biserică românească din Mannheim și Familia Părintelui Ioan Popescu.
- 8 nov.**- Sf. Arhangheli Mihail și Gavril - slujește Sf. Liturgie și predică la Nürnberg.
- 10 nov.**- participă la Ambasada română din Berlin la întâlnirea Președintelui Traian Băsescu cu membrii ai comunității românești din Germania.
- 11 nov.**- împreună cu ierarhii membrii ai Conferinței Episcopilor Ortodocși din Germania (CEOG), este primit de către președintele Germaniei, D-I Christian Wulf. Seara, participă la o întâlnire de dialog a episcopilor ortodocși din Germania cu preoții ortodocși din Berlin.
- 12 nov.**- participă la sesiunea de lucru a CEOG. Seara, săvârșește vecernia la Parohia românească din Berlin (paroh P.C. Ierom. Clement Lodroman). Predică.
- 13 nov.**- slujește Sf. Liturgie și predică în parohia din Berlin. Vizitează șantierul noii biserici.
- 17 nov.**- la invitația Asociației Studenților Creștini Ortodocși (ASCOR), filiala Timișoara, ține conferința „Despre familia creștină”.
- 18 nov.**- la invitația ASCOR, filiala Iași, ține conferința „Bucuria Vieții”.
- 19 nov.**- împreună cu IPS Teofan vizitează 9 parohii din arhiepiscopia Iașilor. Cei doi ierarhi și însoțitorii de la Centrul parohial sunt primiți de preoți și credincioși din parohiile respective. În fiecare parohie se fac rugăciuni și dezlegări și se adresează cuvânt de învățătură din partea ierarhilor.
- 20 nov.**- slujește Sf. Liturgie și predică în Catedrala mitropolitană din Iași.
- 21 nov.**- Intrarea în Biserică a Maicii Domnului - slujește Sf. Liturgie și predică în biserică „Sf. Nicolae”, a studenților din București. Seara, la invitația ASCOR, filiala București, ține conferința

- Încurajându-i, seara, să-și aducă aminte, cu recunoștință față de Dumnezeu, de faptele bune pe care le-au făcut, și cu regret de "prostioarele" făcute și mai ales de faptele bune pe care au omis să le facă;
- Înlocuind treptat timpul petrecut la televizor cu citirea din viețile sfinților și alte lecturi spirituale sau cu vizionarea unor filme religioase;
- Căutând să participați cu familia la Sfânta Liturgie; citiți dinaintea Evanghelia, ca să le fie mai ușor să o înțeleagă;
- Alimentându-le dorința de a afla mai

- multe despre Dumnezeu și pregătindu-vă corespunzător pentru a le răspunde la întrebări;
- Asigurându-vă că școala la care urmează să meargă copilul dv. oferă o bună pregătire religioasă.

Gând pentru suflet:

„Este o singură cale senină:
trăirea învățurii creștine, în toată
adâncimea ei și în toată sinceritatea
noastră.”

Părintele Arsenie Boca, Căderea Împărăției

„Dragostea care nu cade niciodată”.

22 nov.- înregistrează mai multe emisiuni la Radio și Televiziunea Trinitas. Seara, la invitația ASCOR, filiala Ploiești, ține conferința „Dragostea care nu cade niciodată”.

23 nov.- la invitația ASCOR, filiala Brașov, ține conferința „Judecata vremurilor noastre”.

24 nov.- la invitația ASCOR, filiala Cluj, slujește Vecernia în Catedrala Mitropolitană și ține cuvânt de învățătură pe tema „Scopul căsătoriei”

25 nov.- la invitația ASCOR, filiala Sibiu, ține conferința „Isihasmul și Familia creștină”.

26 nov.- participă la Vecernia și predică în biserică „Nașterea Domnului” din Sibiu (paroh: Pr. Ioan Coja, protopopul Sibiului).

27 nov.- alături de IPS Mitropolit Laurențiu (Sibiu) și IPS Arhiepiscop Irineu (Alba Iulia) sfințește Biserica „Înălțarea Domnului” din Sibiu. Predică.

28 nov.- slujește Sf. Liturgie și predică la Mănăstirea Prislop, într-un sobor mare de ierarhi și preoți. Săvârșește Parastasul pentru Părintele Arsenie (Boca), mare duhovnic (+1989).

29 nov.- în clădirea istorică a Parlamentului Bavarez, participă la ședința de constituire a Curatorului pentru sprijinirea construirii mănăstirii reședință episcopală din München. La rugămintea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, președinția Curatorului a fost preluată de Președinta Parlamentului Bavarez, D-na Barbara Stamm.

30 nov.- Sf. Apostol Andrei - dimineața, slujește Sf. Liturgie și un Tedeum împreună cu PS Sofian la Capela Sf. Siluan. Predică. Seara, participă, în clădirea Parlamentului Bavariei, la actul festiv prilejuit de sărbătorirea Zilei Naționale a României.

Din agenda Părintelui Episcop Sofian

5 nov.- săvârșește, la Traunreut, botezul pruncei Karina Herman.

6 nov.- slujește Sf. Liturgie și predică la Salzburg (paroh P.C. Pr. Dr. Dumitru Viezuianu), cu prilejul hramului Sf. Arhangheli Mihail și Gavril; participă la agapă.

8 nov.- Sf. Arhangheli Mihail și Gavril - slujește Sf. Liturgie și predică la Capela Sf. Siluan.

11 nov.- împreună cu ceilalți ierarhi membrii ai CEOG, este primit de către președintele Germaniei, D-I Christian Wulf. Seara, participă la o întâlnire de dialog a episcopilor ortodocși din Germania cu preoții din Berlin.

12 nov.- participă la sesiunea de toamnă a CEOG. Seara, săvârșește vecernia la parohia românească ortodoxă din Berlin și împreună cu ÎPS Mitropolit Serafim poartă un dialog cu tinerii din parohie.

13 nov.- împreună cu alți ierarhi membrii ai CEOG săvârșește Sf. Liturgie la Catedrala ortodoxă rusească din Berlin.

15 nov.- împreună cu P.C. Pr. Dr. Mircea Basarab, este primit într-o audiență de episcopul Engelbert Siebler, episcop vicar al Arhiepiscopiei de München și Freising. După amiază, semnează la notariat contractul opțional de cumpărare a terenului unde se va construi viitoarea mănăstire reședință episcopală din München.

18 nov.- la invitația Grupei de lucru „Ortodoxia” a Bisericii Evanghelice Luterane din Bavaria, prezintă, la München, situația actuală a Mitropoliei noastre în Germania, precum și perspectivele unei colaborări și mai intense. Seara, participă în biserică greacă a Tuturor Sfinților la ceremonia de decernare a medaliei 2011 a Academiei Grecești din München Mitropolitului grec Augustinos.

19 nov.- participă, la Freising, la sărbătoarea Sf. Corbinaian, ocrotitorul catedralei și al orașului Freising. Mesa festivă a fost prezidată de Arhiepiscopul de München și Freising, Cardinalul Reinhard Marx. Seara conduce o ședință a consiliului filiei din Waldkraiburg.

20 nov.- slujește Sf. Liturgie la Biserica St. Nikolai. După slujbă, prezidează ședința consiliului Centrului Bisericesc. Seara, după Vecernia cu Litie, vorbește tinerilor din filia ATORG München despre „Semne, minuni, superstiții”.

21 nov.- Intrarea în Biserică a Maicii Domnului - slujește Sf. Liturgie și predică la Capela Sf. Siluan.

27 nov.- slujește Sf. Liturgie și predică la Schwäbisch Gmünd (paroh P.C. Pr. Mircea Neagu), cu prilejul sărbătoririi hramului acestei parohii (Sf. Apostol Andrei).

29 nov.- în clădirea istorică a Parlamentului Bavarez, participă împreună cu ÎPS Mitropolit Serafim la ședința de constituire a Curatorului înființat în scopul sprijinirii proiectului de construire a mănăstirii, reședință episcopală din München.

30 nov.- Sf. Apostol Andrei - dimineața slujește Sf. Liturgie și un Tedeum împreună cu ÎPS Mitropolit Serafim la Capela Sf. Siluan. Seara participă, în clădirea Parlamentului Bavariei, la actul festiv prilejuit de sărbătorirea Zilei Naționale a României.

RUMÄNISCHE ORTHODOXE
METROPOLIE FÜR DEUTSCHLAND,
ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 323610; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00